

Entä tuletko takaisin, sitä tiedä en

Valkoinen kupla on yksi Eppu Normaalin parhaita levyjä, mutta sen levytysprosessi oli hyvin pitkä ja raskas. Pantse Syrjä oli vuonna 1986 päättänyt rakentaa oman studion, yhtye teki paljon keikkoja ja oli luvannut tehdä myös uuden levyn, kirjassa *Tiimalasin santaa* kerrotaan.

Valkoisella kuplalla Martti Syrjän tekstien kehutaan toimivan ensimmäistä kertaa myös luettuina, irrallaan musiikista. Martin mukaan ”se johtuu siitä, että biisit ovat kehittyneet, ovat rytmiseltä rakenteeltaan yksinkertaisempia. Niihin tehdyt tekstitkin näyttävät heti selvästi visuaalisena yksinkertaisemmilta ja selkeämmiltä.”

En saa mielestä sinua on kaihoisa kappale jätetystä miehestä. Kun nainen on lähtenyt, miehen ratkaisu on ollut tarttua pulloon. Laulun ensimmäinen säkeistö kuvaa, kuinka epätietoinen ja epävarma hän on.

Kertojan kokema ahdistus purkautuu kyyneliin. Martti käyttää hienoa kielikuvaa ”vois vettä vaikka kivistä puristaa” kuvaamaan tunnetta, jonka myötä kovemmallakin kundilla tulee itku. Miehen tuntema ikävä on suunnaton ja toivo rakkaan naisen paluusta vain pieni. Toivoa herättävä oven rapinakin on väärä hälytys.

Kertosäe on yksinkertaisuudessaan karu ja koruton. Pullopostiin sisältyy ovela kaksoismerkitys, samoin alun kysymykseen selviänpö. Sanoitus sisältää useampiakin nokkelia riimityksiä. Ehkä hienoimmat niistä ovat yhdistelmät tollottaa–vollottaa ja kukkasin–hukkasin.

Niin mitättömästä voi kaikki sirpaleiksi sälähtää

Kokoelma-albumi *Legenda* on Yön myydyin levy kautta aikojen. Kuten edelliselle kokoelmalle *Parhaat*, levy-yhtiö halusi sillekin myös uusia biisejä. Niistä suosituimmaksi nousi *Särkyvää*, joka jatkaa Pauli Hanhiniemen Olli Lindholmin sävellyksiin tekemien sanoitusten sarjaa.

Kappale kuvaa öitään valvovan kertojan ajatuksia. Välillä ne ovat kevyempiä ja välillä raskaampia. Kertosäkeessä paljastuvat kaikkein raskaimmat ajatukset ja pelko siitä, kuinka helposti kaikki voi hajota, mennä rikki. Pienen ihmisen elämässä onnen voi joskus särkeä yksi ajattelematon teko.

Kolmas säkeistö kuvaa miehen taakkaa. Valtio vaatii veronsa ja yleisö huvinsa. Mutta sisuuntunut kertoja päättää jatkaa ja hoitaa oma tonttinsa. Ehkä niin tekemällä kaikki säilyy ehjänä ja nainen vierellä.

Pauli Hanhiniemi itse kuvaa tekstiään kirjassa *Yhden Yön tarinat*: ”Särkyvää käsittelee niitä helvetillisiä vaatimuksia, joita tavalliseen jatkään kohdistuu, kun se yrittää hoitaa kohdallensa osuneet velvoitteet kunnialla himaan.” Parasta lohtua ja rohkaisua on rakkaus.

Vuoteen 2001 mennessä Hanhiniemestä oli tullut jo kokenut sanoittaja. Korkea ammattitaito näkyy selkeästi etenevässä tekstissä. Mielleyhtymät eivät ole liian monimutkaisia, ja laulun sanoma on helppo ymmärtää. Lindholm kertoo muistelmissaan, että heti kuultuaan tekstin ensimmäistä kertaa puhelimesta hän tiesi, että nyt Hanhiniemi onnistui.

Ja mä aion elää sen

Kuuma kesä ilmestyi singlenä kolmas kesäkuuta 1985 ja saman vuoden syksyllä albumilla *Pohjantähden alla*. Samana vuonna Eppu Normaali julkaisi kappaleensa *Vuonna '85*. Yhdessä nämä kaksi biisiä ovat tehneet vuodesta 1985 manserockin historian kulmakiven.

Kuuma kesä on Popedan kaikkein suurin hitti. Ilmestymisestään lähtien bändin on pitänyt esittää se jokaisella keikalla. Yleisö odottaa sitä aina. Pate Mustajärven sanoitus kuuluu kesään. Onpa sitä jopa ehdotettu korvaamaan *Suvivirsi* koulujen päättäjäisissä.

Mustajärvi aloittaa heti täysillä ja onnistuu luomaan täydellisen kuvan näyttävän näköisestä naisesta vain seitsemällä sanalla. Sanoitus kuvaa hienosti auringon lämpöä ja kesän kuumuutta. Ennen ilmaston lämpenemistä kuumat kesäpäivät eivät olleet niin yleisiä kuin nykyään, ja niitä piti jaksaa odottaa koko pitkä talvi (jotka muuten olivat kylmiä ja lumisia).

Kuvaus ”sydän lujaa lyö, kun meidät ottaa yö” on kiteytyksessään oivaltava. Jännittäähän se, kun pääsee beibin kanssa lempimään. Riimitkin osuvat kohdilleen. Tunteiltaan kappale on myönteinen. Iloa, huumaa, rakkautta.

Kirjassa *Tohtori Mustajärvi, otaksun* kerrotaan kuinka Costello Hautamäen sävellykseen tehtiin alun perin kaksi tekstiä, toinen Mustajärven ja toinen kitaristi Arwo Mikkosen. Hautamäki valitsi niistä Mustajärven version.

Sanoituksen lisäksi vähintään yhtä suuri merkitys kappaleen suosiolle on Costello Hautamäen loistavilla kitarariffeilla. Biisin tunnistaa ensimmäisestä sekunnista lähtien ja tietää, että nyt mennään. Eikä pysähdytä.